

da se knjige ponatisnejo, še zdavnaj ni vse opravljeno; da se te knjige tudi z razumom čitajo, je treba tudi učenja, je treba, da se duhovniški naraščaj za to pripravi in usposobi. Za tako pripravo so pa škofje po tistih vladikovinah, kjer glagoliška liturgija še živi, prav malo ali čisto nič poskrbeli. To se pa dá deloma razlagati iz očitne nenaklonjenosti rimske hierarhije, iz tiste neprijaznosti, ki jo kajpada goje proti tej predpravi tudi posamezni cerkveni dostojanstveniki.

Pa ne, da bi se izvršile pravilne uredbe tega vprašanja (Regelung), pojavile so se strahovalne odredbe (Maßregelung), o katerih vedo zdaj tudi že dunajski listi povedati. Ali je ravno ta pot prava, do cilja vodeča pot, to se pravi, pot, ki pospešuje vdanost vernikov do rimske cerkve in pomnožuje pravo pobožnost, — o tem naj rajši ne govorim. To bo pokazala prihodnost. — —

Milan vit. Rešetar je bil v začetku februarja imenovan na Dunajskem vseučilišču za Jagićevega naslednika. Rešetarjevo znanstveno delovanje je bilo do zdaj skoraj izključno posvečeno srbsko-hrvatskemu jezikoslovju in književnosti, pred vsem dubrovniški. Spisal je več razprav in ocen za Jagićev „Archiv“, izmed teh je posebno obsežna študija o nekdanjih in sedanjih mejah čakavščine (1890). Nekaj razprav je priobčil tudi v publikacijah jugoslovanske akademije ter priredil kritično izdanje „Gorskega venca“. Najznamenitejši deli sta: „Die serbokroatische Betonung südwestlicher Mundarten“ (1900) in „Der Štokavische Dialekt“ (1907), ki ju je izdala Dunajska akademija znanosti v svojih „Schriften der Balkankommission“. Z Jagićevim odstopom je izgubila dunajska univerza zadnjega slavista, ki je obvladal obširno vedo v vseh njenih panogah; in ako je odločilnim krogom resno za znanost, bo treba po vzoru germanistike ustanoviti še stolico za slovanske literature. Saj je izmed obeh ostalih rednih profesorjev Vondrák predvsem lingvist in J. K. Jireček pa historik, oba sicer temeljita v svoji stroki.

† **Blaž Matek.** Dne 29. jan. t. l. je umrl v Mariboru po daljšem bolehanju prof. Blaž Matek. Rojen je bil l. 1852. v Gornjem Gradu; po odlično dokončanih gimn. študijah v Celju in enoletnem prostovoljstvu se je posvetil na graškem vseučilišču matematiki in fiziki. Več let je bil suplent na Celjski gimnaziji, od 1. okt. 1891 pa je služboval na gimnaziji v Mariboru. Bil je nad vse vesten učitelj, blag podpornik srednješolske mladine, iskren narodnjak in delaven do zadnjega diha. Kot veččak v svoji stroki je napisal slovenske matematične knjige za nižje in višje gimnazijske razrede. N. v m. p.!

„**Moravsko-slezská revue**“ prinaša vrsto informativnih člankov o razvoju slovenskega duševnega in socialnega življenja v XIX. stoletju iz peresa dr. Ljudevita Pivka. — Drugi članek „Slovenci v Illyrii francouzské“, ki ga prinaša 9. štev. iste revije, obravnava dobo francoske vlade 1809—1813. Pregledna članka seznanjata češko občinstvo v vseh važnejših dogodkih in kulturnem življenju začetkom 19. stoletja na Slovenskem.

